

საკირველმანსო მოლოცვები

მშრომელთა საერთაშორისო სოლიდარობის დღე — პირველი მათი დიდი ზემოთ აღნიშნულ ჩვენი ქვეყნის მრავალმილიონიანმა მშრომელმა. ზემოთ აღნიშნულ იგი სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების ხალხებმა.

მთელი მსოფლიოს მშრომელმა ეს დღე აღნიშნეს შვილობილსა და ხალხთა მეგობრობის მომწოდებელი ღობეებით, დემონსტრაციებით.

მშრომელთა საერთაშორისო სოლიდარობის დღესასწაულის მოლოცვით დაკავშირებით დიდი მუშაობა დასვირდით კავშირებში და რაგის მუშაობაში: მათ ღივსასწაულის დღეს დანიშნულებისამებრ უნდა ჩაეხარებინათ აურაცხელი მისალოცი დღეებში, წერილები და სხვა სახის გზავნილები, რომლებსაც მეგობრები უგზავნიდნენ ერთმანეთს.

პირველი მაისის დღესათვის დაკავშირებით ასეთი მისალოცი დღეები და წერილები ბლომად მიიღო ჩვენი უნივერსიტეტები. ჩვენი თვალუწვდელი ქვეყნის სხვადასხვა კუთხის უმაღლესი სასწავლებლების კოლექტივები გვილოცავენ ღივსასწაულს და ახალ წარმატებებს გვსურვენ: ახალგაზრდა სპეციალისტთა კადრების აღზრდის საქმეში, საექსპერიმენტული მუშაობის შედეგში გაუმჯობესების საქმეში.

მ. ვ. კომონოვსკის სახელობის მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, აკადემიკოსი ი. გ. პეტროვსკი ჩვენი უნივერსიტეტის რექტორის, აკადემიკოს ე. კ. ხარაშის სახელზე გამოგზავნილ დეპეშაში წერს:

„გულთბილად გილოცავთ თქვენ და თბილისის უნივერსიტეტის მთელ კოლექტივს მშრომელთა საერთაშორისო სოლიდარობის დღეს, ყველა ქვეყნის მუშათა მოძიების დღეს — პირველ მაისს.“

გისურვებთ წარმატებებს სამართა უმაღლესი სასწავლებლის წინაშე მდგარი ამო-

ცანების შესრულებაში, რაც მდგომარეობს წაიძობასთან კავშირის განმტკიცებასა და კომუნისტური ეკონომიკის ღირსეული სპეციალისტების მოზადებაში.“

მორეული ამოსავლების სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორის, პარტიული მდიურის, გაერთიანებული პროფკომისა და ალკ კომიტეტის ერთობლივ მისალოც დეპეშაში, რომელიც ჩვენი უნივერსიტეტის რექტორმა მიიღო, ვკითხულობთ:

„მორეული ამოსავლების სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, პარტიული მდიური, ალკ კომიტეტი და გაერთიანებული პროფკომი გულთბილად გილოცავთ თქვენ უნივერსიტეტის კოლექტივის და პირადად თქვენ მშრომელთა საერთაშორისო დღის — I მაისის დღესასწაულს.“

გისურვებთ შემოქმედებით წარმატებებს მოწინავე სამუშაო მეცნიერების განვითარებასა და მალაქვალი ფიციური სპეციალისტების მოზადებაში, რომლებიც უსაზღვროდ თავდადებული იქნებიან კომუნისტური აზრების საქმისათვის, ჩვენი საყვარელი სამშობლოს შემდგომი აუვაგებისათვის.“

ეს დღეებში თავისებური გამოვლინება ჩვენი მრავალკოორიანი სამშობლოს ხალხთა უსაზღვრო ურთიერთ პატივისცემისა, ამიტომ გინდა ხელახლა წაიკითხო ისინი, რომლებიც ესლოენ გამთბარი არიან სამშობლო ადამიანისათვის დამახასიათებელი ჰუმანიზმით.

„გორიანის უნივერსიტეტის შეცნობითა და სტუდენტთა, მუშათა და მოსამსახურეთა სახელით გულთბილად გილოცავთ თქვენ და თქვენს კოლექტივს საერთაშორისო დღესასწაულს — I მაისს.“

გისურვებთ შემოქმედებით გამარჯვებას შრომაში სამშობლოს სახიზაროდ, განმრთელობას, სრულ ბედნიე-

რებას ცხოვრებაში, — გვიხელობთ რექტორის სახელზე გორიანის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მთელ მისალოც დეპეშაში.

ყველა დეპეშისა და წერილის მოყვანა მორს წაგვიყვანდა. ყველა ისინი ერთიანი სიბოთით და სიყვარულით არიან შთაგონებული. ეს ის სიყვარულია, გამარჯვებული სოციალისტების ეკონომიკის ადამიანებს რომ ახასიათებს.

ასეთი სიბოთით აღვსილი მისალოცი დეპეშები მოვიკვლია ჩვენი უნივერსიტეტის სტუდენტთა, პროფესორ-მასწავლებელთა და მოსამსახურეთა კოლექტივის ანერგიაჯანის, ტაქტიკის, დაღესტნის, ლენინგრადის, კიევის, კახანის, ჩერნოვიციისა და ერევნის სახელმწიფო უნივერსიტეტების კოლექტივებისაგან, საქართველოს სსრ განმრთელობის და ეკონომიკის სამინისტროს ქალის ფიზიოლოგიის და პათოლოგიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტისაგან, საქართველოს სსრ მინისტროს სპეციალური განათლების სახელმწიფო კომიტეტისაგან.

დაბოლოს, კიდევ ერთი მისალოცი დეპეშა. ესაა მიღებული რუმინეთის სახალხო დემოკრატიული რესპუბლიკის დედაქალაქის ბუქარესტის უნივერსიტეტის კოლექტივისაგან, რომელიც მეგობრები გმწერენ:

„მშრომელთა საერთაშორისო სოლიდარობის დღის — პირველი მაისის დღესასწაულთან დაკავშირებით გისურვებთ თქვენ ახალ წარმატებებს კომუნისტური მშენებლობის სამსახურში მდგარი მეცნიერების განვითარებაში, ხალხთა შორის მშვიდობისა და თანამშრომლობისათვის ბრძოლაში.“

თავის მხრივ, ჩვენც მთელი მსოფლიოს კეთილი ნების ყველა ადამიანს გუსურვებთ წარმატებას ხალხთა შორის მშვიდობისა და თანამშრომლობისათვის ბრძოლაში.

სწრაფი: ქიმიის ფაკულტეტის IV კურსის სტუდენტ ნათელა ლორის (მარცხენა) ხელმძღვანელი, დოც. კლარა გამსახურდია კონსულტაციას უტარებს საკურსო თემის ირგვლივ. ფოტო მ. ბაზანიასი

მსტონელი მეგობრების წერილი

მემდინარე წლის მარტში ახალი ქართული ენის კათედრამ მიიღო წერილი ვსტონიდან. წერილში ნათქვამი იყო, რომ ტარტუს უნივერსიტეტის ორიენტაციის კაბინეტთან ჩამოყალიბებულია ქართული ენის შემსწავლელთა წრე, რომელსაც სკრადება ქართული ენის სახელმძღვანელები და ლექსიკონები ახალი ქართული ენის კათედრა და სტუდენტთა სამეცნიერო საზოგადოება ფართოდ გამოეხმარნენ ესტონელი მეგობრების წერილს, ვაგზავნებს ტარტუს უნივერსიტეტში საჭირო ლიტერატურა და მუღთილი წერილები.

მაღე პასუხიც მოვიდა. ესტონელი მეგობრები ვკატყობნებენ, რომ ქართული ენის შემსწავლელ წრის შეკადრებინა მოყვალურად ტარდება. წრეში ვაგრთიანებული 12 წევრი, მათ შორის 7 სტუდენტია. მეცნიერების აბორის ზოგად ენათმეცნიერების კათედრის უფროსი მასწავლებელი კარლ ივანს მე ბაზანი, რომელიც შემდეგი წერილით მიპაითებს ქართველ მეგობრებს:

Мы, члены кружка грузинского языка Тартуского государственного университета, сердечно благодарим коллектив кафедры новогрузинского языка и студенческое научное общество Тбилисского Государственного Университета им. И. В. Сталина за присланные нам учебные пособия и теплую отзывчивость вообще. Искренняя дружба между социалистическими народами является чистой и водородительной, как чистая вода Кавказа, как воздух хвойных лесов севера! Да будет вечно неувадомой эта дружба!

Желаем вам успешно завершить нынешний учебный год и приятно отдохнуть летом. По-прежнему часов дружба!

Карл Иванович БАХМАН

პრეზიდენტმა მთავრობის ორდენითა და მედლებით დააჯილდოვა ჩვენი ქვეყნის მოწინავე ქალთა დიდი გგული ნების უნივერსიტეტის პრეზიდენტი დინი მელოტი.

ქართული პოეზიის ანთოლოგია დიდებული წიგნია. მალზე აღდრთოვანებული ვართ მიიღეთ ჩემი უღრმესი მადლობა იმ სიამოვნებისათვის, რაც თქვენმა თარგმანებმა მომანიჭა — იწერება უელსის უდიდესი პოეტი თ. ი. ნიკოლასი.

შემოქმედი და მახსიერი

განაგრძობს პედაგოგიურ მოღვაწეობას, ნაყოფიერ მთარგმნელობით მუშაობას, დიან, შემთხვევით არ შეუქმნიათ მათ პატარა ქართული ქალის ნიჭიერება ნიუ-იორკის ვაზეთებს. პოეტური შემოქმედებით გასაჯილდებოდა იმ დიდი ქალგაქმედებმა იმ დიდი მწიქლიან თბილისამდე, აქ კი უფრო დიდი საქმეები და ნათელი პერსპექტივები გადამიშალა.

მწელი, ძალიან მწელი და მძიმე საქმე აკისრა ვენერამ — ქართული პოეზია ინგლისურ ენაზე ავტორებიან. ხუმრობა სვეტი ხალხს არაა მგარამ ქართველი ხალხისა და ქართული პოეზიის სიყვარულმა გაბედებულმა შეტევა. მაღალ პოეტურ ნიჭიერებას ბიჭი მისცა; წლების მანძილზე თავს ევლებოდა ქართული ლექსის სტრუქტურის და ინგლისურად ამტკიცებდა რუსთაველს, თეიმურაზ I-ს, გურამიშვილს, ბესიკს, ორბელიანებს, აკაკის, ვეაის, ილიას და სხვებს; ცივილობდა, რაც შეიძლება სრულ წარმოდგენა მიეცა ინგლისელი მეითველისათვის ქართული პოეზიის შესახებ.

1948 წელი. ინგლისურ ენაზე გამოდის ქართული პოე-

ზის ანთოლოგია; ვენერა ურუშაქს გამარჯვებას ულოცავან. მაგრამ უფრო დიდი გამარჯვება კიდევ წინაა. გრძელდება უძილო ღამეები, შემოქმედებითი წვა.

გადის ათი წელი. 1958 წელს მეორედ გამოდის ქართული პოეზიის ანთოლოგია, მნიშვნელოვანდ შევსებული და გადამუშავებული. ეს კი ვენერას პოეტური შემოქმედების ნამდვილი ტრიუმფია. ამ დიდი და მალალოეტური შრომით აღტაცებულინი არიან ინგლისური ენისა და ლიტერატურის გამოჩენილი სპეციალისტები რუსეთიდან, გერმანიიდან, ინგლისიდან, იტალიიდან, ამერიკის შეერთებული შტატებიდან და ბევრი სხვა ქვეყნიდან. გამოჩენილი მოღვაწეები ულოცავენ ვენერას ამ დიდ გამარჯვებას. „რა საუცხოოთა თქვენი თარგმანები, რომლებიც ასე რბილია საქართულოსა და მისი მშვიდნიერი ბუნებისათვის. არა მარტო ჩვენ დატყობით ამ წიგნით, ყველა სტუდენტი (რუსული და ქართული სიტყვარების) მიეცა ამის საშოალობა. ისინი ათირთობიან-ბოლო არიან ლექსებით, ჩვენ ყველანი ვა-

კვირებული ვართ ქართული ლიტერატურის ვასოცარი ლორიზმით“ — ასე წერს ვენერა ურუშაქს ნიუ-იორკის კორნელის უნივერსიტეტის პრეზიდენტი დინი მელოტი.

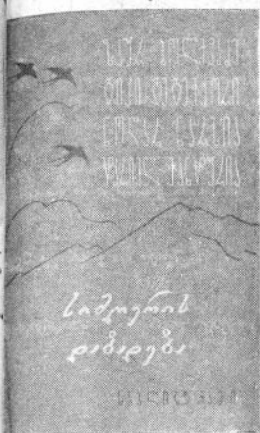
ქართული პოეზიის ანთოლოგია დიდებული წიგნია. მალზე აღდრთოვანებული ვართ მიიღეთ ჩემი უღრმესი მადლობა იმ სიამოვნებისათვის, რაც თქვენმა თარგმანებმა მომანიჭა — იწერება უელსის უდიდესი პოეტი თ. ი. ნიკოლასი.

ეს დიდი მოღწევა კიდევ უფრო დიდ საქმეებს ავალბებს ნიჭერი ქალს. „ვეფხისტყაოსნის“ ინგლისურად თარგმანა — აი, მისი უახლოესი მიზანი. გრძელდება დაძაბული შელოქმედებითი შრომის დღეები. წელს, ქალთა საერთაშორისო დღის, 8 მარტის დღესასწაულთან დაკავშირებით სსრკავშირის უმაღლესი საბჭოს

პარნებ კოლეჯის მოსწავლე ვენერა ურუშაქმ ნიუ-იორკელ ლიტერატორთა ყურადღება მიიპყრო. ცამეტი წლის ვაგონას ლექსები, ფსიქოლოგიური ნოველები, მოთხრობები გამოჩენილ მოღვაწეთა მსგავსების საგანი ხდება. ბედმა თითქოს ვანგებ აოცუნა ბავშვობაში უცხოეთში ცხოვრება ვენერას. მან შობილურ ენასავით შეითვისა ინგლისური. და, აი, 1927 წელს ვენერა საქართველოში ბრუნდება. უცხოეთმა თავისი ვაგენა იქონია მასზე. — ქართულ ენაში მოიკოვლებდა. მისი უპირველესი საზრუნავი მშობლიური ენის საფუძვლიანი დაუფლება იყო. ნიჭიერმა ქალმა სულ მაღლ შეაჯსო. ეს ხარვეზი — მიიღო ფილოლოგიის დიპლომი; აქედან დაიწყო მისი უაღრესად ნაყოფიერი შემოქმედებითი შრომა; აქედან იწყება პატრიოტი ქართული ქალის თიდადებოლი სამსახური სამშობლოსადმი.

თითქმის მეოთხედი საუკუნე გავიდა მას შემდეგ, რაც ვენერა ურუშაქმ პედაგოგიური მოღვაწეობა დაიწყო ჩვენს უნივერსიტეტში; ვინ იცის რამდენი სტუდენტი გამოზარდა მან, რამდენს შეასწავლა ინგლისური ენა და ახლ-ახლა სრულდა ახალგაზრდული ენერჯიუცობა და ენათუზაზებით

დასახარებელი ბეჭედი

წ. ბოლქვაძემ, გ. გვიგვიძრამ და ტ. პეტროვიამ 1936 წელს დაამთავრეს ჩვენი უნივერსიტეტი. ამასწინათ მათ ახალგაზრდა პიტე ნ. ნარსიასთან ერთად დაამთავრეს სპორტული კრებულები — „სიმღერის დაბადება“ (გამომცემლობა „ნაკადული“, რედაქტორი კარლო კალაძე).

11 მარს ჩვენი უნივერსიტეტის ალექსანდრე ბრეჯვიანი და ახალგაზრდა მწერალი პიტე მოაწიეს ამ წინას საქარო განხილვა აუდიტორიაში ურთიერთობით მონაწილე დოცენტ ნ. ხუციშვილის შინაარსიანი მოხსენება. განხილვაში მონაწილეობდა მთელი დოც. კ. ცისკარიძე, ახალგაზრდა პოეტები — ჯ. ჩარკვიანი, რ. ანუაგიანი, გ. ჩარკვიანი და ასპირანტი ბ. ბარადადიანი. წინას ავტორებმა წაიკითხეს ახალი ლექსები. ჩვენი გაზეთის დღევანდელი ვერსიიდან ამ ლიტერატურულ ფაქტს.

წაშრ ბოლქვაძემ

მღერის მისი

ივსება მომსდარ უვაილია ნისლი და იხურება ატმის ტრეტებით... მღერის მისი, სუნთქვის მისი და კაცს გაქრებს, რომ არ მოკვდები. მღერის მისი მიწიდან, ციდან, ხმაურობის სივრცე და შენ მუნაღებ... სუნთქვის მისი და ენას იღვამს ლღის ჩაძო და ჩვილის ტუნებით. იღვრება კარბი ხინათლის თქუნი და იძირება დედა-თბილისი მისის გულში, ვარდების მტვერში, მზის ოქროში და ბავშვის ღიმილში... ეს ჩვენი მღვარი სიმღერა ისმის, ჩვენ საქართველოს გვევია შეიღები, გვაღვრებს სული გაშრადელი მიწის და მის სივარულს გემორიღებო... მინდვრად იფუნება სველი ბელტები და მიწის სუნთქვით ბრუვდება თხლი, სულში მღერება ნათლის სვეტები და მწვერული მანვლებს ლექსი... ეს სიბუბუე წრეგადასული და სიყვარული თავაწვეტბო ნებას არ მამღვებს მოიოქვა სული და ლექსის ბოლოს დაგვა წერტბო... იბარვის მომსდარ უვაილია ნისლი და იხურება ატმის ტრეტებით, მღერის მისი, სუნთქვის მისი და კაცს გაქრებს, რომ არ მოკვდები...

ჩემგან შორსა არადიწუება და უდავების მტრთა ლანღები; მე ამ პატარა ლექსში ვიწუები და ამ პატარა ლექსში ვთავდები. უსიღბრობა საშუალებს არ მომიცემს, გულად იწაბა მერდმა ლექსები; მე საქართველოს მიწა მაცოცხლებს და მის სივარულს ვერ დავებნებო. ბიძის ვიოვი მე მის მუგელში, — დიდ სიყვარულს მცირე ფანტელ; მე საქართველოს მიწას ვეკუთვნი და მის სიმცირეს მივმამბებო...

ბივი ბეგეძრამ

ს ტ უ მ ა რ ი

ვინ მიკაყუნებს ნეტავ ახლა კარებზე თითებს, — თუ სიკვდილია, აღბათ დიდხანს მოიცდის კიდევ... თუ მგზავრი ვინმე მიკაყუნებს კარებზე თითებს, მაშინ სიკვდილი აღბათ დიდხანს მოიცდის კიდევ... თუ ხომეკალა მიკაყუნებს კარებზე თითებს, მაშინ სიკვდილი აღბათ დიდხანს მოიცდის კიდევ... და თუ შენ, ჩემო, მიკაყუნებ კარებზე თითებს, მაშინ სიკვდილი უფრო დიდხანს მოიცდის კიდევ...

ნოდარ ნარსია

პ ო ღ რ ე ე ბ ი .

ვუძღვნი კაპიტან გიორგი ნარსიას ხსოვნას პოლონელებო, ახლობელო, აღბათ არც იციო, რომ თქვენს მწუხარ საფლავია საყვარელ ბიძის. ...მას ჰქონდა, მართლაც, ცეცხლოვანი თვალები ჰქონდა, უყვარდა თოვლში ხედილი წვიმა და ვრევიგა... და მერე, როცა ყუბბარების გრიალო ჰქროდა, მან თქვენი მხარეში საბუღალო დიდო ბინა.

ეპ, როგორ, როგორ განიცდიდა როცა დაეშორდი, სიციცხლე სურდა, ომს და ნგრევის მარადის გმობდა... ის ვეკაყუნო კაცი იყო, ის ერთხელ შობის და როცა მოკვდა თქვენს მიწაზე, — ის ერთხელ მოკვდა.

მე მას ვუყვარდი, სხვანაირად ვუყვარდი ბიძას... და მეღვანდა სიცილი და თვალბინი მისი. ვერ დავიფარა ფართო მკერდზე ქართული მიწა, მაგრამ ხომ ჩვეთვის დღევანდელი მან ის ცხელი სისხლი?

...მას მერე არის, მაინც ერთი ნადველი დამღვეს, მისი საფლავის სიმორე და... წუხილი მანერეს. პოლონელებო, მის საფლავზე ხეები დარგეთ, რომ იშრიალონ, იშრიალონ და იყონ აგრე.

რომ გაზაფხულზე ჩიტუნები ჩამოსხდნენ ზემოთ და მშეს უფდრობს: „სალამი შენ, მშვიდობის მშეო!..“

ბარილ ხანდუჩია

ურნალი № 3

მე ახლაც უფრო ჩამეხმის თითქოს: — ბოლქვაძე! — ვარ. — ჩარკვიანი! — ვარ. — პიტე! — ვარ. — კალაძე! — ვარ.

თავი ანებეთ ამ ლექსებს წუთით, ჩახედეთ წუთით ურნალის ფურცლებს, ამ ხუთ წელიწადს ყოველი „ხუთით“ ჩვენი ვაშენდით სტუდენტურ ხელწოდებს. შევედეთ თვალს გარკვეულ ცისფერს და ზედ წარწერას: „მეზობელი ჩვენი“, მე თითქო ახლაც მგელ კამათს ვისმენ და ლექსის გამო გრძელდება ჩხუბი. თითქო ტოლბი მოვინდინებ იხე — მშვენიერი და თვალსუფუნანი, იმ თვალბებს ვხედავ, იმ სიცილს ვისმენ, და იმ დღებზე ვყვამ ურნალი. გადავშლი ფურცელს, კიდევ გადავშლი და ჩანს გვარები, მხოლოდ გვარები, შეინახება მგელ კარადში გვარები, ლექსებს მინამგვანები. ვამბობ და სულაც არ მინდა ახლა, ვინმე საწინააღმდეგო მიიღოს იგი: მე ზოგან გულით ვიყავი ახლოს და ზოგან კიდევ — ანაზნა რიგით... წლები წავლენ და ურნალის ადრით გამოხატვის მტვერი არქვისის, ის შეინახავს ჩვენს დღებს ლამაზს და ტემპოსსაგანს ძველი მანვით. მერე გვარები გადავა ხალხში, რადგანაც მამულს სჭირდება გარჯა, იქნებ ამქვეანად გვარებიც დარჩეს, როგორც ლამაზი ლექსები დარჩა. ცხოვრება — ჩვენი მანვალბებელი, ამოკითხავს ერთ დროს ამ ურნალს, აღარ იქნება ჩვენს შორის ბევრი და ბევრი ფერფლად შერჩება ურნას... დღეს კი მე მხარში ვუდავარ ტოლბის, მერე მომავლის, ნათელი ხალხის და მინახა, რომ ვეგვანა სიცილებზე არის იმდობილ არის! ზურცი არის! ვანსლდე არის! ითარიც არის! შორინაც არის!...

სიღვრისა და სიყვარულის წიგნი

ქართული პოეზიის ლათინურანახეს ლექსების პატარა წიგნი შევინა, მის „სიღვრის დაბადება“ ჰქვია. სათაური სრულად შეეფერება წიგნის შინაარსს: ახალგაზრდა პოეტები — ზაორ ბოლქვაძეს, გივი ბეგეძრის, ნოდარ ნარსიას და ტარიელ კანტარაის თავიანი შექმნილ მეთოდებს სამწერლობეზე გამოკვლევა, მისი და მისი ინსერვიც და ამისთვის წიგნის ანოტაციები ამ მერცხულბოთი მხარტვარს მათი წიგნის გარკვეულ რომ დაიტყვის. ამ ახალგაზრდებს ბევრი რამე აქვთ სახარა. მთავარი მათი ახალგაზრდობაა, ქვეყნის ახალგაზრდული ხელება, მწერანება, სამშობლოს სიყვარული და მშვენიერი ქართული სიტყვის დამაპრობელი სურნელება. ეს ავსოვრებს ჩვენი უნივერსიტეტის გუნდთან სტუდენტებს, დღეს კი საზოგადოებისა და მშრომლების ამ თახებულს პოეზიის სიყვარული სიცილებს დასურბებლობა და მისი უწყეთა. ისინი, თანატოლები, ცხოვრების ერთგვარ გახვადანს. მათ განვიტარებს ერთგვარი საზოგადოებრივი ყოფა წარმატების. მათ ერთგვარად უყვარია სიციცხლე, მზე და მთაწმინდა, * ადამიანი და სამშობლო, მშენი და თანატოლი ქალი. ისინი მწერებარად ანთბულან და აღტაცებულან მწერლობის სიტყვით, შარბამ ერთ ბუნებში ყოფნა მათი შემოქმედებით. თვითსიყვარულის სიცილე ამ ჩქმბოვს. ფილოლოგის შემოქმედების საქართველოში, საფრანგულ ტრეტისა და იქილის ერთი აქვს, რაც მათს ლექსებს მინიბილენი ზღვის. ეს ახალგაზრდები ერთ ურნალში არ არიან გამოყვანილი. თვითუღმა იყის პოეტური ფრაზის თვითუღმა იყის მუნებია, ამ ფრაზის თვითუღმა იყის მუნებია ემოციური სიმისქლეში ახიწები. ზოგი მათს ლექსი მოვლენაში აზრებულს მხარტვარსა და საგნათა

ჩამოთავსებს ემსახურება, ბერძენი ე. შინაგანი წყობის, საგნითა და მოვლენათა არსში ჩარჩავენა გამოხატულია. იქ იწუება სწორედ აზროვნება, მხატვრულ სახითა მომსახურება, რაც ამ ახალგაზრდების ლექსებს პოეტურობის უფლებას ანიჭებს.

ამ პოეტების საერთო ღირსება ისიცაა, რომ მათ მლაკატურობა არ იტაცებთ, არცერთი მათგანი გულზე ხელს არ ირტყამს და არ ამტოვებს თავისი სიტყვის სიმართლესა და პოეტურობას. ყოველგვარი პრეტენზია ურყოფილია და წინ მხოლოდ აზრი, გრანობა და /ლეკია წამოწეული წიგნის სტრიქონებში მკითხველი სიციცხლის სიყვარულსა და მიწიერი არსებობის სიღიადს ხედავს. ცხოვრება მხოლოდ გაზაფხულული ფრაზა და მხოლოდ წარმატება არაა ამ ლექსებში მასიცაა და შემოღობა, სიციცხლე და სიყვარული; სიყვარულიც და იფაქტი, დიდი გატაცებაც და განრღმული სიყვარულიც ტყველო, თამაზარა დედაც. შეიღის მობლიდით თვალმომშობლი, მოთმინებით აღსავლ დედა... სწორედ ამისა მათი პოეტური ძალა ისინი ისე მღალა სწევენ საერთო ინტონს, პიროვნის დაბადებას, პირველ მორცხვადონსა და კონსას, რომ წამოიხევენ სიციცხლს განიცდის და ხედავს. მათ შორე კონკრეტულად დახატულს განხვადების უნარი შეუძენია.

„სიღვრის დაბადება“ იმის მაიქნეველიცაა, თუ რაოდენ მრავალფეროვანი უნდა იყოს მხატვრული აზრი, რამდენად უნდა იყოს თვითუღმა შექმნილის გულისკვამა ისე სხვას არას ვნებს სტანდარტს. როგორც მხატვრულ აზროვნებისა. თუ შემიქმნება თავისი

უფალი არაა, იგი აუცილებლად პანე-ტიკული იქნება. ჩვენი ახალგაზრდებს ერთი საერთო თემა აქვთ — სამშობლო. მაგრამ ამ საერთოს თვითთელი თავისი თვალსაზრისით ხედავს. სამშობლოსთან კავშირს ზ. ბოლქვაძე დიდ — სიციცხლესა და პატარა ფანტელს დაბრისობრება-ურთიერთობით გამოიქვამს. იმდენად გულწრფელია პოეტის ეს გრანობა, რომ ორ ასტებს ერთ მთლიანობაში ვეგვაზობს და ძნელია პოეტს სამშობლის გარეშე წარმოიდგინო. მე დავიბადე იმიტომ, რომ შენ ერთი სიციცხლე მოგამტებოდი, — მიმართავს იგი სამშობლოს. „მარტო იმიტომ მოვკვდები მშედად, რომ შენ მოგაყოლო სიციცხლი ერთი“ — დასკვნის იგი.

გ. გვიგვიძრამ ქვეყნის სიყვარულს მისი აღმადანების, აღმადანური გრანობების შინაგანი განცდების ხეგვანაში იძლევა. იგი მღვდობარ კი არ ახასიათებს და აღწერს საგნს, არამედ ადამიანის შეგნითა არსით განკერტს და ისე ვადამუსის მეთოდებს შობილური ქვეყნის საგანტრის — აღმადანს, სიყვარულის სიტრტებს.

ნ. ნარსია მხოლოდ სამშობლოზე ფიქრობს არსებობს. იგი მიმართავს ქრისტიანის სისხლთა ღვრას, ფორტზე ნარბოლ მამის, იგი სამშობლოს ფიქრობს არსს განიცდის, მის დღევანდელსა, წაღას და სიმშვიდეს. იგი გულმართალ ფიქს იძლევა: მთავრდვარ ახეც ახალ ეულთო, ახლად განცდებით და თუ დაგებრ — შენსაც მიწას დავანაცვლებო.

და ვგვარა პოეტის სიტყვა.

ახალგაზრდა პოეტების ლექსებს ეს სიყვარული დიდისა სიყვარულად უღვლო. იფაქტი, მომავალი, სტარტო, სიყვარული თვითთელს თავისი თვალთა განკერტვება. სიყვარულის გრანობით ნაკლებ ქართულ პოეზიაში ახალგაზრდები საერთო ტრეტობითა და სიახლი შეშობიან, თვითთელს თავისი უღვაპებს, თავისებურად განიცდის ამ გულსიმიერ გრანობას. დიდა სიყვარული, მის თეთ სიციცხლის უწყუღებას შეუძლება:

...და თუ შენ, ჩემო, მიკაყუნებ კარებზე თითებს, მაშინ სიკვდილი უფრო დიდხანს მოიცდის კიდევ...

„სიღვრის დაბადება“ პოეტებს საფინს გრანობის უნარი განტატვობია. მათს ლექსებში არა მხოლოდ ფიქტური რიტმი, არამედ გულისმხარე ტაქტი მომსის. მათ ეხტრებება მხატვრული სახის პოლოფრობა. მათს ლექსებში ცხოვრების ფიქტები საერთო განცდებლ ქმნილან, მკავილენ მომანს პოეზიის მუსიკოსათვის საერთო რიტმისა და რიტმის შეგრენება, დნჯი სვლა მრავალმარცვლიან ტაქტში, გამოყოფილების შესაფერი ზედასვლა. აზრობა და გრანობით: მომართობა, ვანოიარობა, წინსვლა; ცხოვრების დასაწყისი და დასასრული არსებობის ძალა და აზრი.

„სიღვრის დაბადება“ სიყვარულის წიგნი, სამშობლოს სიყვარულისა, სი-აზრობის და შეგნების, ახალგაზრდობის, აღმადანური განცდაობა, შინაარსობისა და აღტაცების, ამ წიგნის სიყვარულის თან ფედღვებს წინაა — ჰელოდული დღის პერტა და არსებობით გამოწეულ ბედინობების ხეობა. იგი სიციცხლის სიმღერა, ვანაკობისა და შეგნობის ჰიმნი.

ლიც. სოლომონ გუბინილი

